

CURIERUL ORTODOX

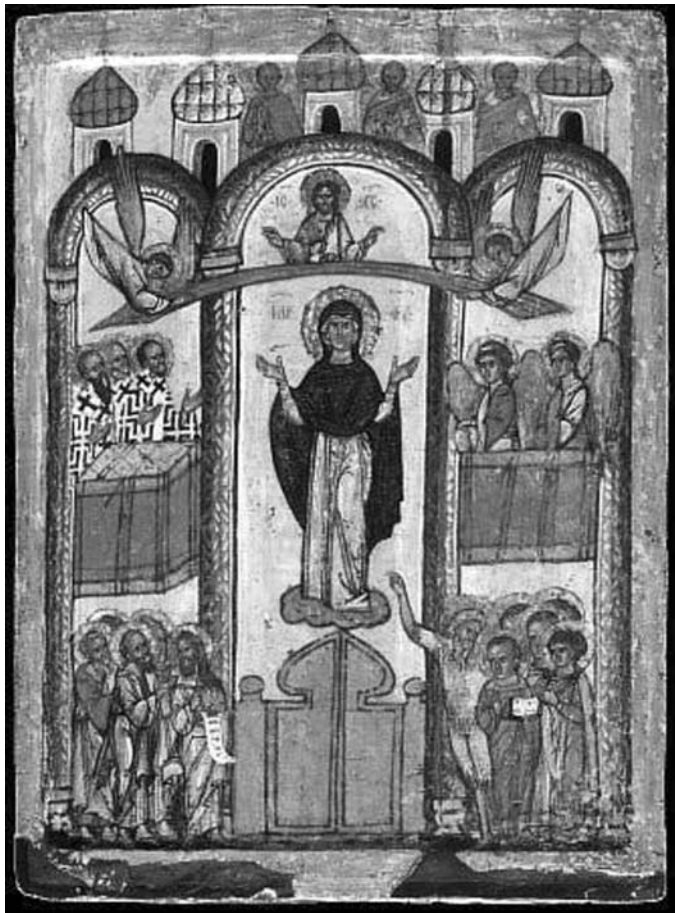
PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 10 (195), 16 octombrie 2007

ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI

1/14 octombrie

În aceasta lună, în ziua întâia, prăznuim pomenirea Acoperământului Preasfintei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria.

Trebuie să știm că acest praznic a început a se prăznuir pentru o pricină ca aceasta: în zilele împăratului Leon cel Înțelept în Constantinopol, spre o duminică, făcându-se priveghere de toată noaptea în sfânta biserică Vlaherna a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în întâia zi a lunii octombrie, și mulțimea poporului stând înaintea, ca la patru ceasuri de noapte fiind, Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos și-a ridicat ochii în sus împreună cu ucenicul sau, Fericitul Epifanie, și au văzut pe Împărăteasa cerului, pe ocrotitoarea a toată lumea, pe Preasfânta Fecioara Născătoare de Dumnezeu, stând în văzduh și rugându-

se, strălucind cu lumină și acoperind pe popor cu cinstitul său omofor, înconjurată de oști cerești și de mulțime de sfinți, care stăteau în haine albe cu cucernicie împrejurul ei; din care doi erau mai aleși, Sfântul Ioan Înaintemergătorul și Evanghelistul Ioan. Iar cele cu umilință graiuri ale rugăciunii ei către iubitul său Fiu, și Dumnezeu nostru Iisus Hristos, acestea s-au auzit: "Împărate ceresc, primește pe tot omul cel ce Te slăvește pe Tine, și cheamă în tot locul preasfânt numele Tău; și unde se face pomenirea numelui meu, acel loc îl sfințește, și preamărește pe cei ce Te preamăresc pe Tine, și pe cei ce cu dragoste mă cinstesc pe mine Maica Ta. Primește-le toate rugăciunile și făgăduințele și-i izbăvește din toate nevoile și răutățile".

Știind și noi pe solitoarea și acoperitoarea noastră, să năzuim către dânsa cu umilință strigând: "Acoperă-ne pe noi cu acoperământul tău, Preasfânta Fecioară, în ziua răutăților noastre; acoperă-ne în toate zilele noastre, iar mai ales în ziua cea, rea când sufletul de trup se va despartii, de față să ne stai întru ajutor, și să ne acoperi pe noi de duhurile cele rele din văzduh, cele de sub cer, și în ziua înfricoșătoarei judecăți, să ne acoperi pe noi întru ascunsul Acoperământului tău".

PROVOCĂRILE GLOBALIZĂRII

Pe 15 octombrie 2007, în incinta „Sălii cu Orgă” din Chișinău a avut loc o conferință Teologică cu tema "Provocările globalizării".

Conferința și-a început lucrările la ora 10 dimineața cu o rugăciune, și cu un mic concert al corului catedralei „Nașterea Domnului” din Chișinău. A urmat apoi cuvântul de deschidere rostit de ÎPS Vladimir – „Conceptia Bisericii Ortodoxe privind procesele globalizării”. După care Decanul Facultății de Teologie a Universității din Tesalonic (Grecia) Christos Oikonomou a prezentat referatul „Procesele de integrare internațională: pro și contra”. Apoi i s-a dat cuvântul analistului, Viorel (Benedict) Ciubotaru, profesor la Universitatea Liberă Internațională din Moldova care a prezentat referatul „Republica Moldova în procesul de integrare internațională. Actualitate. Analiză comparativă”.

Au mai fost audiate referatele „Schimbările climatei ca efect a proceselor globalizării. Prognoze. Expertize”; „Rolul noilor tehnologii în procesul globalizării și contrapunerea lor eticii creștine”; „Influența nefastă a proceselor globalizării asupra obștilor monahale” (Egumenul Pafnutie, duhovnecul mănăstirii Răciula) și la sfârșitul conferinței a vorbit PS Ipolit, Episcop de Hust și Vinogradov, care s-a oprit asupra problemei „Principiile globalizării ca provocare a creștinului ortodox”.

Au urmat apoi dezbateri, întrebări și răspunsuri.

LA COJUȘNA A FOST ÎNĂLȚATĂ CEA MAI MARE RĂSTIGNIRE DIN MOLDOVA

Între satele Cojușna și Trușeni a fost sfințită cea mai mare cruce din republică. Un sobor de preoți în frunte cu protopopul de Strășeni prot. Victor Mihalache a oficiat slujba de sfințire.

Inițiativa de a înălța o răstignire pe dealul de la Cojușna aparține lui Vasile Bivol și Sergiu Stepuleac, ambii reprezentanți ai clubului de baseball din această localitate. Ei au decis să construiască crucea în timp ce se pregăteau să participe la „Cupa președintelui Parlamentului”, organizată la Cojușna de speakerul Marian Lupu pe data de 9 septembrie a anului curent. Totodată, potrivit lui Sergiu Stepuleac, ei au fost inspirați și de faptul că în Rusia există o răstignire de dimensiuni similare. El a mai afirmat că scopul acestei construcții este de a stimula „spiritul învingătorului” în cadrul tinerilor jucători de baseball din satul Cojușna, pentru ca, pe viitor, să obțină victorii la nivel național.

Sergiu Stepuleac și Vasile Bivol au fost principalii finanțatori ai acestei lucrări, al cărei preț a constituit 10.200 de euro.

Evenimentul de inaugurare și slujba de sfințire a răstignirii a avut loc pe data de 27 septembrie curent, zi în care creștinii ortodocși serbează „Înălțarea Sfintei Cruci”.

Crucea are 12 m înălțime, cântărește 17 tone și va fi o vie mărturie a credinței dreptmăritoare a credincioșilor din acest spațiu.

Corespondent CO

ÎN REPUBLICA MOLDOVA ACTIVEAZĂ 23 DE CULTE RELIGIOASE

La august 2007, pe teritoriul R. Moldova activau 23 de culte religioase înregistrate, care dețin în total 2319 părți componente (parohii, mănăstiri, instituții teologice, misiuni etc). Cultele religioase cu cele mai multe părți componente sunt: Mitropolia Moldovei (1281 părți componente), Mitropolia Basarabiei (309), Uniunea Bisericilor Creștine Evanghelice Baptiste (273), Organizația Religioasă a Martorilor lui Iehova (162), Adventiștii de Ziua a Șaptea (151), Cultul Penticostal (40), Episcopia Romano-Catolică din Chișinău (33), Uniunea Bisericilor Creștine Libere (Cultul Harismatic) (19) și Eparhia Bisericii Ortodoxe Ruse de Rit Vechi

**STIMAȚI CITITORI! NU UITAȚI SĂ PRELUNGIȚI ABONAMENTUL LA
“CURIERUL ORTODOX” PENTRU A DOUA JUMĂTATE A ANULUI!**

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

9 octombrie

ÎPS Vladimir a participat la întrunirea cu slujitorii din Eparhia de Cahul și Comrat.

8 octombrie

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan slujitorii din cadrul Eparhiei de Centru.

7 octombrie

ÎPS Vladimir, împreună cu Prea Sfințitul Episcop Anatolie, a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala Mitropolitană.

În a doua jumătate a zilei ÎPS Vladimir și PS Anatolie s-au deplasat la mănăstirea Hâncu participând la conferința teologică în problema avortului.

30 septembrie

Mitropolitul Vladimir în componența delegației Bisericii Ortodoxe Ruse a participat la ceremonia de intronizare a noului patriarh al Bisericii Ortodoxe Române - Prea Fericitul Daniel.

25-27 septembrie

În fruntea delegației Bisericii Ortodoxe Ruse, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, Vladimir, a participat la sărbătorirea jubileului Bisericii

Etiopiene care a împlinit 1000 de ani de la înființare.

21-24 septembrie

Mitropolitul Vladimir a întreprins o vizită de lucru în mai multe comunități ortodoxe moldovenești din Italia

Întâlnirea ÎPS Vladimir cu directorul Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” Anatol Popușoi

20 septembrie

ÎPS Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan stareți și starețe de mănăstiri, protopopi și slujitorii din raioanele Ungheni, Nisporeni și Calarași.

19 septembrie

Mitropolitul Vladimir a participat la întrunirea cu slujitorii din episcopia de Bălți și Fălești.

17 septembrie

ÎPS Mitropolit Vladimir a primit în audiență la Palatul mitropolitan protopopi și preoți din raioanele Strășeni, Ialoveni, Dubăsari, Râșcani, Criuleni, Anenii Noi, analizând și dările de seamă trimestriale pentru aceste protopopiate.

De asemenea a primit în audiență pe Directorul Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” Anatol Popușoi.

În aceeași zi Mitropolitul Vladimir a sfințit centrul comercial „Cupolele de Aur” din preajma Palatului mitropolitan.

16 septembrie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană

HIROTONII

7 octombrie

În cadrul Liturghiei la Catedrala Mitropolitană au fost hirotoniți ierodiaconul Alexie (Delendrea) în treapta de ieromonah pe seama mănăstirii Cuizăuca, r. Rezina, iar Vladimir Zagoreanu în treapta de diacon pe seama parohiei Stejăreni, r. Strășeni.

16 septembrie

În cadrul serviciului divin la Catedrala Mitropolitană a fost hirotonit monahul Alexie Delendrea în treapta de ierodiacon pe seama mănăstirii „Sf. Irh. Vasile cel Mare”, s. Cuizăuca, r. Rezina, iar pe diac. Ioan Josan în cea de preot pe seama parohiei Greblești, r. Strășeni.

DECORAȚII

22 septembrie

Parohul bisericii, din or. Vicenza (Italia), prot. Veniamin Onu, a fost decorat cu ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II, iar ctitorii bisericii cu diplome arhieresti.

23 septembrie

Preotul paroh V. Șestovschi de la biserica din or. Padova (Italia) a fost decorat cu ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II.

In memoriam

MITROPOLITUL GURIE GROSU

Joi, 11 octombrie, la Biblioteca municipală „B. P. Hașdeu” din Chișinău a fost lansat volumul „Mitropolitul Gurie - misiunea de credință și cultură”, apărut recent la Editura „Epigraf”. El este consacrat Mitropolitului Basarabiei din anii 1928-1936, de la a cărui naștere se împlinesc 130 de ani. Coordonatorul acestui proiect este dr. conf. univ. Silvia Grosu, șefa Serviciului studii și cercetări al bibliotecii.

Academiei Teologice, condus de preotul Teodor Olărașu.

La moment Academia de Teologie participă la aceste manifestări consacrate celor 130 ani de la trecerea la veșnicie a Mitropolitului Gurie Grosu, realizând un proiect în comun cu Biblioteca Națională și Muzeul de Istorie privind editarea unei cărți de cercetare a operei distinsului ierarh.

Orice investigare a activității Mitropolitului Gurie, unul dintre cei mai mari cărturari pe care i-a avut Basarabia, orice gest de atenție manifestat pentru această personalitate - insuficient cercetată, cunoscută și evocată - sunt laudabile.

Marelui ierarh îi sunt consacrate mai multe simpozioane și conferințe științifice, care elucidează trecutul nostru bisericesc și îl readuc acasă pe acela care s-a jertfit pentru creșterea sufletească a românilor basarabeni.

Cu doi ani în urmă a fost dezvelit și sfințit bustul mitropolitului din fața bisericii din satul său de baștină (Nimoreni, r. Ialoveni), binecuvântând pe fiecare, care vine și se închină cu adevărat în numele Domnului.

La manifestare au participat mai multe personalități din viața cultural-științifică a republicii.

La începutul prezentării a fost săvârșită slujba de pomenire a mitropolitului, la care au participat preoți-lectori, susținuți de Corul

CONFERINȚĂ TEOLOGICĂ „AVORTUL NECUNOSCUT”

La Mănăstirea Hâncu pe data de 7 octombrie 2007 a avut loc o conferință cu tema „Avortul necunoscut”. Conferința și-a început lucrările la ora 11 cu un Cuvânt înainte rostit de PS Episcop Petru de Hâncu. A urmat apoi discursul „Avortul hormonal”,

După discuții și o pauză, conferința a continuat cu referatul dlui Ion Cuvșinov, expert, conducătorul Centrului de expertizare și medicină legală, Chișinău - „Consecințele psihologice ale avortului”. Dl Roman Ghetmanov, medic ginecolog, Moscova, Rusia s-a

de Cristea Todea-Gros, doctor în științe medicale, vice-director al Asociației „Pro-Vita” Cluj-Napoca, România.

A urmat apoi referatul „Influența metodelor contraceptive asupra tinerilor. Statistica internațională. Analiza comparativă” citit de către Ian Djonston, medic „Pro-Vita”, Londra, Marea Britanie.

Mai apoi ÎPS Filaret, Arhiepiscop de Penza și Kuznețk a rostit discursul „Aspecte teologico-morale ale avortului”.

oprit asupra temei „Influența nocivă a mijloacelor contraceptive asupra organismului femeii”. S-a încheiat conferința cu referatul PS Petru de Hâncu: „Experiența duhovnicului mănăstirii și concepția Bisericii Ortodoxe vis-a-vis de avorturi”.

Sute de credincioși prezenți la această conferință au vizionat un film documentar la această temă și au ascultat învățăminte medicale și teologice având posibilitatea de a conștientiza mai mult gravitatea acestui păcat, precum și pericolele acestuia pentru societatea contemporană.

UN PREOT DIN RAIONUL TELENEȘTI, ÎMPĂTIMIT DE AGRICULTURĂ

Parohul bisericii din satul Bănești, raionul Telenești, practic agricultura la scară largă. Pe lângă preocupările ce țin de spiritualitatea enoriașilor și predarea cursului de religie în școală, preotul-fermier cultivă mazăre, grâu, fasole, soia pe cele șase hectare pe care le are în proprietate, transmite DECA-press.

Dumitru Stratulat a devenit preot la vârsta de 30 de ani, aceasta

după ce a muncit ca mecanizator și șofer. Pasiunea pentru tehnică și agricultură, considerate de el „plăceri nevinovate”, l-a determinat să intre în datorii deoarece a procurat tehnica necesară la prelucrarea cotelor de pământ moștenite de la părinții săi.

În prezent, parohul Dumitru are un tractor de marca T-25, diverse agregate și o mașină de teren ARO. „Nu am avut cisternă pentru erbicide și am introdus

erbicidul cu mașina manuală de stropit. Mi-am împrumutat și sufletul, în schimb, nu am folosit sapa”, a declarat preotul pentru ziarul local „Cuvântul”.

Anul trecut preotul-fermier din Bănești a vândut 20 de tone de mazăre boabe, recoltată pe terenurile sale, iar în anul curent, datorită calității semințelor și îngrășămintelor, recolta de mazăre obținută a fost de trei tone la hectar.

SĂ ÎNCEPEM LECȚIA CU O RUGĂCIUNE

Îmi place mult să gândesc și să rostesc rugăciuni, pentru că rugăciunea îmi încălzește inima, îmi luminează mintea și îmi îndulcește gura cu deosebite cuvinte din care izvorăște dragostea pentru Dumnezeu și creația Lui.

Îmi place să mă rog, pentru că prin rugăciune se lasă în sufletul meu așa o pace și liniște pe care n-o mai pot găsi nicăieri în această lume zbuciumată, ce se depărtează de Dumnezeu pe zi ce trece.

Atunci când începi ziua cu rugăciunea, ai mai multă putere de a realiza tot ce-ți pui în planul ei, timpul zilei devine mai orânduit, lucrurile mai așezate, gândurile mai înțelepte, simțurile mai clare și în toată ființa ta se înserează o lumină nevăzută, dar foarte reală și mult dorită. Este dragostea Lui Dumnezeu pe care o cerem și o primim prin rugăciune. Atunci când începi un lucru cu rugăciunea vine Dumnezeu să pună umărul lângă tine, și nu ai cum să rămâi fără izbândă.

A oferi loc rugăciunii în viața noastră, este o faptă deosebit de bună, pentru că rugăciunea este hrana duhovnicească de care sufletul nostru are nevoie în primul rând. De multe ori însă, pentru a pune un început bun vieții noastre, și în special când este vorba de credință, avem nevoie de mult curaj, curajul fiind o virtute a voinței prin care Dumnezeu ne dă puterea de a face bine.

Printre cei care au obligația să învețe copiii rugăciunea, drept o faptă bună pentru viața lor pe lângă părinți, bunei, preoți sînt învățătorii. Învățătura fie ea cît de multă și aparent folositoare, dar dacă nu are priză la Dumnezeu prin rugăciune – zădărnice este, pentru că tot ce este fără Dumnezeu riscă a fi tratat ca ceva falsificat fără autenticitate. Sunt profesor de istorie la liceu și demult mi-am dorit să am curajul de a începe fiecare lecție cu o rugăciune, dar am reușit să fac acest lucru, doar în ultimii doi ani. De la început aveam emoții că elevii nu vor accepta intenția mea, nu mă vor înțelege, nu vor primi rugăciunea ca ceva real într-o lecție contemporană, într-o lume secularizată, care la prima vedere pare a fi ceva cu totul deosebit de mesajul pe care îl poate aduce o rugăciune. Nu puteam începe această lucrare fără acordul elevilor, fără acordul majorității lor covârșitoare. Deși l-am primit, acest acord, de la bun început, totuși îmi dădeam prea bine sama, că puțini dintre elevi au făcut acest lucru dintr-o înțelegere sau necesitate. Cred că unii dintre ei nu au avut curajul să-mi riposteze, altora le-a fost indiferent și s-au supus autorității profesorului și poate că era printre ei o parte din cei care veneau deja cu respectul rugăciunii căpătat anterior din familie sau de la niște învățători de bună credință în special din clasele primare. De aceea, m-am străduit pe parcurs să aduc rugăciunea în așa fel ca elevii să-i înțeleagă conținutul și să-i simtă trăirea. Nu le-am cerut opinia despre rugăciune de la bun început ci am propus doar o continuitate de tradiție, o încredere în ceia ce poporul nostru a considerat ca fiind bine secole în șir: „A începe orice lucru cu rugăciune către Dumnezeu”. Au fost pe parcursul acestor doi ani situații diferite, dar am încercat să respect libertatea de exprimare a fiecărui elev, nu m-am impus, și nu am impus pe nimeni din ei. Și iată că cele cinci clase de liceeni în care încep lecțiile de istorie cu rugăciunea sînt în clasa 12. La 3 septembrie, când am avut primele lecții din noul an școlar, am început ca de obicei cu rugăciunea și după o vară de întrerupere am observat în ochii multora din ei o sclipire deosebită ba mai mult decât atât, unii mișcau mărunțul din buze, invocând în șoaptă rugăciunea „Împărate Ceresc” odată cu mine. M-a bucurat nespus de mult acest lucru, dar a doua zi m-a cuprins o îndoială și mi-am zis: oare nu-mi fac niște iluzii și văd mai repede ceia ce vreau să văd, decât ceia ce este în realitate? Am hotărât să-i întreb pe ei, pe elevi: ce cred ei despre rugăciunea la început de lecție? Opiniile i-am rugat să mi le prezinte în scris, ca să nu mai fac loc iluziilor ispititoare. Sondajul l-am realizat pe parcursul a 3-5 min, ca să fie un răspuns expromt și cu o doză mai mare de sinceritate. Au fost propuse două întrebări: 1. Crezi că lecția trebuie să înceapă cu rugăciunea? 2. Dacă da, care este rugăciunea potrivită? Am utilizat în acești 2 ani mai mult rugăciuni: „Împărate Ceresc”, „Tatăl Nostru” și „Rugăciunea școlară”. I-am rugat pe elevi să-și confirme răspunsul cu cel puțin un argument.

Și iată câteva secvențe din răspunsurile elevilor:

– Ana Antir: „Cred că este foarte bine să ne rugăm Domnului la începutul lecției, deoarece ca să însușim

materia Dumnezeu trebuie să fie între noi ca să ne ajute. Nimic nu se face fără ajutorul Domnului. Eu cred că toate rugăciunile sînt frumoase și trebuie, folosite și închinare Domnului.”

– Oxana Alexandrova: „Începând lecția cu o rugăciune profesorul se face egal cu elevii în fața Lui Dumnezeu, acest lucru aduce în clasă o pace și ușurință a sufletului. Îmi plac toate rugăciunile, pentru că în ele omul mulțumește Domnului și poate cere ceva bun de la Dumnezeu pentru sine, pentru cei apropiați și chiar pentru toată omenirea.”

– Ana Voronina: „Cred că este destul de bine să începem lecția cu o rugăciune, pentru că noi nu prea vedem nimic sfînt în jurul nostru și eu ca exemplu, de fiecare dată auzind rugăciunea mă gândesc la faptele făcute de mine și ce trebuie să fac pe parcursul zilei. Dacă să spun care rugăciune aș alege-o cred că „Împărate Ceresc” și „Tatăl nostru” deoarece aceste două rugăciuni mă pun pe gânduri și în momentul citirii lor eu capăt o liniște sufletească.”

– Tudor Buznea: „Consider un lucru bun de a începe lecția cu o rugăciune. Rugăciunea ne face să ne comportăm conștiincios și să ascultăm mai atent lecția. Toate rugăciunile sînt bune: „Împărate Ceresc” ne mobilizează, ne face să fim mai cuminiți, „Tatăl Nostru” o cunoaștem și ne este mai aproape, iar „Rugăciunea Școlară” ne ajută să fim mai înțelegători.”

Lilia Guriuc: „Lecția este bine să se înceapă cu o

rugăciune, însă cred că trebuie să fie inițiativa profesorului. O rugăciune mereu o să ne ajute ca munca noastră să fie mai productivă o să ne lumineze mintea ca să ne concentrăm la lecție. Îmi plac toate rugăciunile însă „Tatăl Nostru” este totuși rugăciunea mea preferată., nu știu de ce”.

O opinie fără semnătură, dar originală: „Da! Este ceva neobișnuit, folositor pentru viață și păstrează în noi flacăra vie a credinței. Dintre rugăciuni „Împărate Ceresc”, are un mesaj

succint și este la temă.”

– Valentin Stratienco: „Lecția începută cu o rugăciune dă spirit bun elevilor. „Tatăl Nostru” pentru că o cunosc toți și se pot ușor include în rugăciune.”

– Efm Prepelită: „În opinia mea rugăciunea este un început al binelui și de aceea este nevoie de a o rosti la începutul lecției. Ar fi ceva normal ca toate lecțiile să înceapă cu o rugăciune, ca lecția să fie mai armonioasă și să aducă căldura în sufletele noastre. Căci fără rugăciune nu este nici armonie nici viață.”

– Tatiana Namașco: „Sînt pentru ca lecția să înceapă cu o rugăciune, pentru că cred în puterea ei de acțiune, în energia ei dumnezeiască binefăcătoare. O astfel de rugăciune cred că este „Împărate ceresc”, care are un efect pozitiv asupra spiritului.”

– Bastan Ana: „Cred că orice rugăciune este o alinare a sufletului, o hrană pentru el. Așa cum mâncăm la orele convenite, căci organismul nostru are nevoie de hrană fizică, tot așa trebuie să na rugăm căci sufletul nostru are nevoie și el de hrană duhovnicească. Rugăciunea „Împărate Ceresc” este rugăciune pentru toate începuturile. Venind la școală și începând o nouă zi ar fi bine s-o începem cu Dumnezeu în suflet.”

– Lilia Răzlog: „Cred că este bine a începe orice lucru cu rugăciunea și cu precădere ora de studiu, pentru că rugăciunea are menirea de a ne îndemna spre cugetare, reflecție, echilibru emoțional. O rugăciune rostită cu evlavie, cu cel puțin o închinăciune smerită ce vibrează în glas este cea mai sigură cale de a reveni la calm și la principii binelui. Îmi place mult „Tatăl Nostru” care mă mobilizează și-mi limpește rațiunea.”

Nu știu care ar fi fost răspunsurile elevilor acum 2 ani, dacă făceam sondajul înainte de această practică modestă pe care am trecut-o cu ei. Un lucru însă îmi este clar: elevii consideră că rugăciunea este necesară, utilă și poate deveni un factor constructiv în activitatea școlii laice. Ași vrea mult ca profesorul contemporan să depășească starea de înstrăinare duhovnicească, să plece urechea la inimile tinere încă neprihănite (din fericire de acestea mai sînt multe) să se întoarcă spre Dumnezeu asemeni fiului rătăcitor și pocăindu-se să primească prin rugăciune Lumina Domnului cea dătătoare de viață, ca s-o poată împărtăși cu mare dărnicie celor mai mici, care rămân mereu în așteptarea darurilor.

Tatiana Doibani, profesor de istorie, grad didactic superior, liceul „Gaudeamus” mun. Chișinău

„BISERICA ȘI ȘCOALA: PARTENERIAT PENTRU EDUCAȚIE”

Pe data de 15 septembrie la biserica „Sf. M. Mc. Dumitru” din capitală s-a desfășurat seminarul cu genericul: „Biserica și școala: parteneriat pentru educație”, organizat de Asociația pentru Educație Creștin-Ortodoxă (AECO).

Tema abordată a fost educația creștină ortodoxă în activitatea pedagogică extracurriculară. Întrunirea a avut drept scop schimbul de experiență pedagogică în domeniul educației creștine ortodoxe.

Peste douăzeci de preoți și profesori specializați în domeniul educației ortodoxe au discutat diverse aspecte în urma rapoartelor prezentate: „Obiectivele educației creștine ortodoxe în tangență cu prioritățile școlii contemporane” (T. Doibani, N. Curea), „Forme de activitate pedagogică educativă extracurriculară” (diacon N. Jelihovschi, V. Negru, L. Dodon), „Activități extracurriculare realizate la centrul social de pe lângă biserica „Sf. Dumitru” din Chișinău (Larisa Ciobanu).

O NOUĂ CAPELĂ LA UNIVERSITATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ

Pe data de 11 octombrie, la ora 10.00, în incinta Academiei de Teologie Ortodoxă a avut loc sfințirea noii capele studențești cu hramul în cinstea „Sfinților Trei Ierarhi”.

Slujba de sfințire a fost oficiată, cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit al Chișinăului și al întregii Moldove, de Prea Sfințitul Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat.

Noua capelă cu hramul în cinstea „Sfinților Trei Ierarhi” vine ca un nou „laborator” unde vor fi deprinși cu cele sfinte viitorii slujitori ai Bisericii. Aici vor fi săvârșite rugăciunile dimineații, vor fi oficiate slujbele divine zilnice, practica liturgică, rostirea predicilor s.a. necesare formării unui preot.

După cum se menționează în mesajul ÎPS Vladimir, dat citirii de către Prot. Vadim Cheibas, secretarul mitropolitului: „Nădăjduim că prin deschiderea acestei capele se va face un pas înainte în creșterea noastră spirituală.

Faptul că își depun toate eforturile preoții spirituali întru educarea tinerilor teologi, ca părintele proector Vecislav Cazacu predă disciplina Formarea Spirituală cu o deosebită iscusință, ca duhovnic al școlii rămâne a fi venerabilul părinte arhimandrit Ermoghen (Adam) și că s-a consolidat un colectiv tânăr și viabil ne dă speranța că învățământul teologic din Moldova va aduce cele mai alese roade.

Sa ne ajute Bunul Dumnezeu întru toate gândurile bune și curate”.

În aceeași zi la biblioteca Academiei Teologice a fost lansat manualul lectorului Alexei Galiț „Studiul Noului Testament” și cartea protoiereului Maxim Melinti „La început a fost Cuvântul...” (colecție de recenzii, publicate în Altarul Credinței în perioada 2004-2007).

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

Octombrie -
Brumărel

1 D 14 + Acoperământul Maicii Domnului; Sf. Ap. Anania; Sfântul Roman Melodul. Pomenirea tuturor Sfinților care s-au proslăvit în pământul Moldovei.

2 L 15 Sfinții Mucenici Ciprian și Iustina; Cuviosul Teofil.

3 M 16 Sfântul Mucenic Dionisie Areopagitul.

4 M 17 Sfântul Ierotei episcopul Atenei; Sfântul Mucenic Audact.

5 J 18 Sf. Mc. Haritina și Mamelta.

6 V 19 + Sfinții Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida; Sf. Inochentie, apostol pentru America.

7 S 20 Sfinții Mucenici Serghie și Vach; Sf. Polihronie și Chesarie diaconul.

8 D 21 Cuvioasa Pelaghia și Sf. Taisia.

9 L 22 Sfântul Apostol Iacob Alfeu; Sfinții Andronic și Anastasia.

10 M 23 Sf. Mucenic Evlampie și Evlampia; Sf. Teofil Mărturisitorul.

11 M 24 Sfântul Apostol Filip; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

12 J 25 Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Cuviosul Cosma episcopul.

13 V 26 Sf. Mucenici Carp, Papil, Agatador, Agatonica și Florentie.

14 S 27 +) *Prea Cuvioasa Maica Parascheva; Sf. Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie și Silvan.*

15 D 28 Cuviosul Eftimie cel Nou și Mucenic Luchian.

16 L 29 Sfântul Mucenic Loghin Sutașul; Cuviosul Mal.

17 M 30 Sfântul Prooroc Osea; Sfântul Mucenic Andrei Criteanu.

18 M 31 + Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin.

19 J 1 Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

20 V 2 Sfântul Mucenic Artemie Duxul; Cuv. Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21 S 3 + Sfinții Români: Sofronie, Oprea, Ioan din Gales, Moise din Sibiel; Cuviosul Ilarion. Pomenirea morților.

22 D 4 Sfântul Ierarh Averchie și Sfinții 7 tineri din Efes.

23 L 5 + Sfântul Apostol Iacob rudenian Domnului; Cuviosul Ignatie.

24 M 6 Sf. Mc. Areta, Valentin și Sebastian; Cuviosul Proclu.

25 M 7 Sf. Mc. Marchian și Martirie; Sf. Tavita.

26 J 8 +) **Sfântul Dimitrie izvorătorul de Mir.**

27 V 9 +) Sfântul Dumitru Basarabov; Sfântul Mucenic Nestor.

28 S 10 Sfinții Mucenici Terentie și Neonila; Cuvioșii Ștefan și Firmilian.

29 D 11 Sfânta Muceniță Romana; Cuviosul Avramie.

30 L 12 Sfinții Mucenici Zenovie și Zenovia.

31 M 13 Sf. Ap. Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristolul și Narcis.

SFÂNTUL MUCENIC OPREA

21 octombrie / 3 noiembrie

Acest mărturisitor al dreptei credințe s-a născut în Săliștea Sibiului, pe vremea împărătesei Maria Tereza (1740-1780). Era plugar, și împreună cu soția și copiii lui, ducea o viață de bună cucernicie și plăcută lui Dumnezeu.

Pe vremea aceea, semeța împărăteasă multă silnicie făcea credincioșilor de sub stăpânirea ei, ca să-i rupă de la Legea Răsăritului și să-i plece unirii cu Roma. Le răpea bisericile, pe preoți îi izgonea, pe cei care nu se clătinau de la dreapta credință și nu se plecau Romei, îi lovea cu biruri și poveri și umplea temnițele cu ei.

În amărăciunea lor, românii se rugau fierbinte lui Dumnezeu să nu-i lase să peară cu totul. Și Dumnezeu și-a plecat urechea cu milă și a ridicat pe Oprea din Săliște, bărbat drept și inimos, să le fie apărător în cumplita lor primejdie.

Și evlaviosul Oprea porni cu

încredere la lupta pentru apărarea dreptei credințe. Mai întâi își întări sufletul cu post și rugăciune, cu binecuvântările preoților izgoniți de la sfințele lor altare și cu bunele povețe de la bătrânii înțelepți. Apoi căuta, prin munții și văile săliștene, gloatele drept-credincioșilor, pretutindeni îmbărbătând pe cei ce pătimeau, mângâind pe cei ce suspinau, și sprijinind pe cei ce se clătinau.

Când se înfașă înaintea căpeteniei de la cârma țării și-i ceru oprirea prigoanelor și sloboda mărturisire a dreptei credințe, căpetenia îl muștra ca pe un răzvrătit și-l amenința cu temnița și moartea, dacă nu se pleacă unirii cu Roma.

Văzând această neomenie, în toamna anului 1748, evlaviosul Oprea merse la Viena să se plângă împărătesei și să-i ceara libertate pentru Legea Răsăritului, arătând că unirea cu Roma s-a făcut atât de ascuns, încât nici preoții n-au știut ce este. Împărăteasa, cu viclenie i-a spus că

i-a ascultat plângerea, dar în ascuns a dat poruncă pentru și mai mari prigoane, iar Oprea să fie întemnițat de îndată ce va sosi în Ardeal. Prin vrerea lui Dumnezeu, aflând de aceasta ticăloșie, evlaviosul Oprea a rămas în Banat ca cioban la oi. Dar, după puțin timp, înainte de Sfințele Paști din anul 1752, evlaviosul Oprea nemaiputând răbda suferințele drept-credincioșilor, merse iarăși la Viena și ceru împărătesei oprirea prigoanelor și încheia jalba: "sau vladică de legea noastră, sau drum slobod să plecăm din țară". Împărăteasa porunci ca fericitul Oprea să fie prins și osândit la temniță pe viață în cetatea Kufstein din Tirol. Pe fericitul Oprea l-a așteptat vreme îndelungată soția sa Stana, stând la ușa bisericii, îmbrobodită în negru, plângând și cerând mila ca să-și poată crește copiii. Dar el n-a mai venit, împodobindu-se în temniță cu cununa nepieritoare a sfinților mucenici.

POMENIREA SFÂNTULUI INOCHENTIE, MITROPOLITUL MOSCOVEI, LUMINĂTORUL ALEUȘILOR ȘI APOSTOL PENTRU AMERICA

6/19 octombrie

Sf. Inochentie, Mitropolitul Moscovei, Iluminătorul aleușilor și Apostolul pentru America, (cu numele real Ioan Popov-Veniaminov), s-a născut în 26 august 1797, în satul Anginsk, dioceza Irkutsk, în familia unui paraclicer. Băiatul și-a terminat studiile foarte devreme și la vârsta de șapte ani citea Apostolul în biserică. În 1806 familia l-a dat la Seminarul din Irkutsk. În 1814, noul

rector a considerat că ar fi mai bine să schimbe numele de familie ale unor studenți. Astfel Ioan Popov a primit numele de Veniaminov în onoarea Arhiepiscopului Benjamin al Irkutsk (decedat în 8 iulie, 1814). În 13 mai 1817 a fost numit diacon al Bisericii Bunavestire din Irkutsk iar în 18 mai 1821, a fost hirotonit preot.

Activitatea misionară a viitorului apostol pentru America

și Siberia a început în 1823. Părintele Ioan a petrecut 45 de ani muncind la iluminarea populației din Kamchatka, Insulele Aleutine, America de Nord, Yakutsk și frontiera Khabarov, în condiții vitrege, punându-și chiar viața în pericol. Sf. Inochentie a botezat zece mii de oameni și a construit biserici și școli unde a predat personal liniile fundamentale ale vieții creștine. Cunoștințele muncii manuale și îndemânarea l-au ajutat foarte mult în procesul misionar.

Părintele Ioan era un predicator înnăscut, călăuzindu-și enoriașii neîntrerupt, în timpul Sf. Liturghii, a diferitelor slujbe de pomenire sau de priveghere. În călătoriile sale numeroase, părintele a studiat limba, tradiția și obiceiurile popoarelor în mijlocul cărora se afla. Munca sa în domeniul geografiei, etnografiei și lingvisticii a fost foarte apreciată în toată lumea. El a compus un alfabet și o gramatică a limbii aleute traducând Catehisme, Evanghelia și multe alte rugăciuni în acea limbă. Una din cele mai reușite lucrări este "Drumul către

Împărăția Cerurilor" (1833), tradusă în variate dialecte ale popoarelor din Siberia, tipărită în mai mult de 40 de ediții. Datorită muncii Părintelui Ioan, poporul Yakut a putut auzi pentru prima dată în 1859 cuvântul lui Dumnezeu și slujbele bisericești în limba sa.

În 29 noiembrie 1840, după moartea soției sale, părintele Ioan a fost tuns monah cu numele de Inochentie de către Sf. Filaret, Mitropolitul Moscovei, în cinstea Sf. Inochentie al Irkutsk. În 15 decembrie Arhimandritul Inochentie a fost sfințit Episcop al Kamchatka și al Insulelor Kurile și Aleutine. În 21 aprilie 1850, episcopul Inochentie a fost promovat la rangul de arhiepiscop.

Din voia lui Dumnezeu, în 5 ianuarie 1868, Sf. Inochentie l-a succedat pe Mitropolitul Filaret la scaunul din Moscova. Prin Sf. Sinod, Mitropolitul Inochentie a consolidat eforturile misionare seculare ale Bisericii Ruse (deja în 1839 a propus un proiect pentru îmbunătățirea organizării activității misionare).

Sub îndrumarea

mitropolitului a fost înființată Societatea Misionară iar Mănăstirea Sf. Acoperământ a fost reorganizată pentru activități misionare. În 1870 s-a înființat Misiunea Spirituală Ortodoxă Japonieză condusă de Arhimandritul Nicolae Kasatkin (după care a devenit Sf. Nicolae al Japoniei (prăznuit în 3 februarie), căruia Sf. Inochentie i-a împărțit mare parte din experiența sa misionară. Călăuzirea diocezei Moscovei de către Sf. Inochentie a fost de asemenea fructuoasă, prin eforturile sale construindu-se Biserica "Sf. Acoperământ al Maicii Domnului" în cadrul Academiei Teologice din Moscova.

Sf. Inochentie s-a mutat la Domnul în 31 martie 1879, în sfânta zi de duminică, fiind înmormântat la Biserica "Sf. Duh" al "Sfintei Treimi" - Lavra "Sf. Serghie". Biserica Ortodoxă l-a canonizat pe Sf. Inochentie în 6 octombrie 1977. Sfântul este prăznuit de trei ori în an: 31 martie, ziua morții sale, în 5 octombrie (după Sinaxarul Ierarhilor Moscoviți) și 6 octombrie, ziua canonizării sale.

POMENIREA SFÂNTULUI APOSTOL ȘI EVANGHELIST LUCA

18/31 octombrie

Luca marele apostol și evanghelist, a fost din Antiohia Siriei celei mari, doctor cu meșteșugul, având și știința zugraviei desăvârșit. Acesta aflându-se în Teba Beotiei și doctorind pe vremea împăratului Tit Claudie, a aflat pe Sfântul Apostol Pavel și crezând în Hristos, a părăsit rătăcirea cea părintească, și lăsându-se de tămăduirea cea trupestă, s-a apucat de cea sufletească. A scris și Evanghelia sa către oarecare dregător anume Teofil, care crezuse în Hristos, după cum o știa de la Sfântul Apostol Pavel. După aceea a scris și Faptele Apostolilor către același Teofil.

Apoi după ce s-a dus de la Roma și a lăsat pe fericitul Pavel, a umblat învățând toată Grecia și ajungând, precum se spune la optzeci de ani, a răposat cu pace; iar în locul în care a fost îngropat trupul lui, mărind Dumnezeu pe apostolul lucratorului sau, a plouat colurie deasupra mormântului lui, spre semnul meșteșugului lui

cel doctoricesc. (Cavi coluria este o doctorie alcătuită din picături de apă de trandafiri și din alte feluri, folositoare la boala ochilor). Pentru care a fost cunoscut și mai mult mormântul lui de toți. Iar Constantie feciorul marelui Constantin a adus de la Teba moaștele lui prin mijlocirea lui Artemie marele duce al Egiptului, care și mucenic s-a făcut, și le-a pus în biserica Sfinților Apostoli, sub sfânta masa, împreună cu ale lui Andrei și ale lui Timotei. și se spune despre dânsul ca el a zugravit întâi icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ținând în brațe pe Domnul nostru Iisus Hristos, cu meșteșugul zugrăvirii cu ceară și alte două și cum că le-a dus apostolul la Maica Domnului să le vadă, și aceasta ar fi zis: "Harul Celui născut din mine, prin mine să fie cu dânsule. Asemenea și icoanele sfinților mai marilor apostoli". Și de atunci s-a împărțit în toată lumea un lucru bun ca acesta, ortodox și întru totul cinstit.

MINUNATE APOFTEGME DESPRE PATRIARHUL SERBIEI PAVLE

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Sârbe este eroul multor povestioare și anecdotă. Ele întăresc legenda că ar fi un om popular și cu viață sfântă. Anul trecut, Sfinția Sa Patriarhul sârb Pavle a împlinit nouă decenii de viață pe pământ. Cu aceasta ocazie, la propunerea președintelui Guvernului Serbiei Vojislav Kostunica, președintele Serbiei și Muntenegrului Svetozar Marovic l-a distins cu Ordinul "Nemanja" clasa I. Cu aceeași ocazie "NIN" [prescurtare de la "Nedeljne informativne novine" -Ziar săptămânal de informație] reproduce câteva istorioare interesante din viața Sfinției Sale. Prin felul său de viață Patriarhul Pavle este apropiat oamenilor. Pe dânsul, sârbii îl simt ca pe un semen apropiat lor, și nu ne referim numai la credincioșii practicanți.

WARTBURG

Pe când vlădica Pavle era episcop de Raska și Prizren, Episcopia respectivă avea doar un automobil, un Wartburg. El era folosit în general pentru transporturi în interesul bisericii. Episcopul Pavle se urca rar, căci umbla mai mult pe jos. Odată, când a venit la dânsul în vizită un apropiat al său de pe vremea seminarului teologic, Ștefan, episcopul Zicej, cu un Peugeot după ce au pornit să viziteze câteva localități din episcopie, vlădica Pavle a zis:

- Frate Ștefane, chiar ca e bun Wartburgul ăsta al tău!

MERCEDES

Patriarhul Pavle, după cum este cunoscut, a continuat să trăiască la fel și după ce s-a mutat la Belgrad. Belgrădenii îl întâlnesc adesea pe stradă, în tramvai, în autobuz... Astfel, odată, pe când mergea singur, suind trotuarul străzii Regele Petru I, în care se afla sediul Patriarhiei, îl ajunsese, cu un Mercedes ultimul răcnet, unul din preoții cunoscuți ai unei parohii arhiconoscute din Belgrad. A oprit automobilul și a ieșit:

- Sfinția Voastră, permiteți-mi să vă conduc! Spuneți numai încotro... Patriarhul a intrat în automobil, și îndată ce s-au pus în mișcare, a întrebat:

- Spuneți, părinte, al cui este automobilul acesta?

- Al meu, Sfinția Voastră!

- Opriți! - porunci Patriarhul, a ieșit, și-a făcut semnul Crucii și a zis preotului:

- Dumnezeu să vă aibă în pază!

AUTOMOBILELE NEGRE

Fusese ședința Sfântului Mare Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe. Sfinția Sa se îndrepta, precum îi este obiceiul, la slujba de vecernie de la Catedrală. Când ieși din Palatul Patriarhiei, zări parcate o mulțime de automobile mari, negre. Întrebă:

- Ale cui să fie atâtea automobile luxoase?

- Ale episcopilor noștri, Sfinția Voastră! Au venit cu ele la ședința Sinodului -răspunse preotul care-l însoțea.

- O, vedea-i-ar Dumnezeu, cu ce ar fi mers dacă nu ar fi depus votul sărăciei?!

DIFICULTĂȚILE DIACONULUI

În clădirea Patriarhiei adesea se repovestește dialogul Patriarhului purtat cu diaconul care-l însoțește peste tot, pe când plecau să facă slujbă în biserica de la Banovo brdo.

-Cum vom merge? Cu automobilul? - întrebă diaconul.

-Cu autobuzul! - răspunse Patriarhul cu hotărâre.

-E aglomerație, e înăbușitor în autobuz, și nici nu-i aproape...

- Mergem! - zise din nou scurt Sfinția Sa.

-Dar... - mergând în urma Sa, diaconul avansă un argument nou, major - Sfinția Voastră, este vară, multă lume merge la Ada Ciganlija [cel mai vestit strand], autobuzele sunt pline de lume despuiată. Nu e potrivit...

-Știți, părinte - se întoarse Patriarhul Pavle - fiecare vede ceea ce dorește!

DOUĂ MĂSLINE

La masa de prânz în Palatul Patriarhiei mai mulți episcopi, printre ei și Patriarhul Pavle. Printre altele, ajunse pe masă și farfuria cu măsline. Toți știu că Patriarhul ține la ideea că organismului uman îi sunt optim necesare doar șase măsline. Dar vlădica Ștefan a apucat să ia opt măsline.

- Sfinția Voastră, eu am luat cu două mai mult. Ce să fac?

- Acuma ține ceea ce ai luat, iar mâine să iei cu două mai puțin - răspunse Patriarhul.

MESAJ CĂTRE AMERICA

Atunci când vlădica Pavle a devenit Patriarh, își amintește Slobodan Mileusnic, directorul Muzeului BOS, multe delegații și numeroși reprezentanți din străinătate și-au exprimat dorința să-l întâlnească pe Sfinția Sa. A venit atunci și ambasadorul destul de activ al Americii la Belgrad, Warren Zimmermann. Patriarhul l-a primit în Palatul Patriarhiei. Ambasadorul i-a transmis salutări și felicitări în numele poporului american, în numele președintelui Americii și în numele său personal. S-a purtat o convorbire oficială, protocolară și în final ambasadorul a pus întrebarea:

- Cu ce am putea să vă ajutăm?

- Excelența Voastră, să nu ne puneți piedici; cu aceasta ne veți ajuta.

REGLAREA CONTURILOR

Patriarhul știe să facă multe treburi. Prin mănăstiri a deprins să coasă, să cârpească, să spele, să confecționeze și să repare încălțăminte, să lucreze pământul, să altoiască pomi, să lege și să ferece cărțile, să repare clădiri și diferite aparate și anexe... Părintele patriarh din fire este un om harnic. Tot timpul lucrează câte ceva.

- "Și când vine aici la mine în birou, dacă observă că ceva nu funcționează cum ar trebui, dacă vede că ușa nu se închide bine, că undeva pătrunde ploaia, că lumina se întrerupe... el însuși purcede să stabilească unde-i defectul, apoi zice: Haide să reparăm asta!..."

- spune secretarul Sinodului BOS și citețul Sfinției Sale, Gradimir Stanic.

- "Dânsul se comportă peste tot ca un bun gospodar, nu numai aici la Patriarhie, ci și în oricare mănăstire și oricare biserică, oriunde s-ar afla...". La mănăstirea "Blagoveštenie" din regiunea Ovcarsko-Kablarska, în care a fost călugărit, și unde acum, în calitate de patriarh, se duce aproape în fiecare vară pentru câteva zile, pe când venea vremea să se întoarcă la Belgrad, chema pe egumenul Georgije pentru "a se socoti":

- "Părinte Georgije, iată am petrecut cu voi aceste câteva zile. Toate, slavă lui Dumnezeu, au fost bune. Am locuit aici, am mâncat dimineța, am mâncat la prânz, iar toate astea costă, nu-i așa?"

- "Păi, așa e, Sfinția Voastră..."

- "Dar și eu v-am ajutat cu câte-ceva. Nu-i așa, părinte Georgije?"

- "Așa e, Sfinția Voastră, ne-ați ajutat mult, de parca ați fi venit aici să lucrați, nu să vă odihniți..."

- "Pai să ne socotim: ți-am reparat jgheabul, fereastra, robinetul, broasca de la ușă, ți-am curățat și am proptit vița de vie, am pingelit încălțăminte... Când le punem toate la socoteală, părinte Georgije, rezultă că voi trebuie să-mi plătiți ceva mie!"

(Continuare în nr. 11)

OFERTE ȘI PRACTICI MINCINOASE

Dorința creștinilor de a cumpăra pentru nevoile vieții religioase cărți, icoane și alte obiecte de cult, cu care să-și mobilizeze ambientul vieții religioase casnice, a făcut să crească numărul producătorilor de astfel de obiecte și de asemenea numărul impostorilor care, cu sau fără acoperire legală, speculează încrederea cumpărătorilor. Nu-i foarte greu să descoperi că impostura are și ea treptele ei: de pildă, un anume fel de impostură este să vinzi rășină urât mirositoare, vopsită în culori vii pentru a o putea recomanda drept "smirnă de la Muntele Athos" și un alt fel de impostură este să induci năstrușnica idee că ar exista tămâie profilată pe anumite desfăcături de farmece, tămâie specială pentru dezlegarea cununiilor, tămâie pentru exorcizare, tămâie pentru ferirea de orice primejdie și așa mai departe.

Casă intrăm mai în amănunt: în ultima vreme au ajuns la îndemâna unora dintre creștinii ortodocși anumite obiecte sau materiale întrebuințate în cult - tămâie, agheasmă, pământ din locurile sfinte, procovețe și alte mărfuri asemenea acestora - însoțite de instrucțiuni de folosire în anumite practici pseudo-religioase care mai de care mai alambicate și mai trăsnete, practici ce ar asigura diverse vindecări, exorcizări și împliniri personale. Iată numai un fragment din cuprinsul unuia dintre textele recomandate "utilizatorilor": "Acest pliculeț de smirnă cu aromă de flori de câmp are originea din practicile de exorcizare ale Sfinților Părinți de la Sfântul Munte Athos. Iată instrucțiunile de o maximă necesitate pentru toți acei care vor să scape de dezlegări de farmece(?) atât pe corp cât și de la casa unde locuiește) (locuiesc):

Aș adăuga aici - "a nu se lua în calcul ignoranța, formulările contradictorii ori greșelile gramaticale, pentru ca terapia să fie într-adevăr eficientă"! Urmează, desigur, "rețeta duhovnicească" în cuprinsul căreia găsim cuvinte băbești ce nu au nimic comun cu limba Molitfelnicului ortodox, recomandări "precise" cu privire la necesitatea cumpărării cât mai multor astfel de pachetele miraculoase (omul trebuie să-și vândă marfa, nu?!), însemnări referitoare la norma zilnică de tămâiat la ore fixe cum ar fi de pildă orele 12.00 și 24.00, precum și repetiții obositoare ale unor cuvinte închinare Sfântului Antonie, Maicii Domnului sau Sfintei Treimi.

În recuzită mai găsim un "Metanier miraculos, pentru dezlegări de farmece, vrăji, cununii, blesteme", "Metanierul miraculos pentru sporul casei, înțelegere și liniște sufletească, cu boabe maro și albe", pentru comenzi doritorii având posibilitatea de a se adresa Editurii Hrana Sufletului, C.P. xxx O.P. 13 Brașov, tel. xxxxxxxxxx. Aceeași adresă este valabilă pentru cei ce doresc "Tămâie cu proprietăți

medicinale care vindecă ulcerul, pietrele la ficat" etc. Cei ce doresc "Tămâie pentru dezlegări de farmece din flori de câmp"(!) se pot adresa Soc. Izvorul Tămăduirii SRL și vor avea dorințele asigurate. Ar mai fi, între multele manifeste promoționale care circulă printre credincioși, și unul despre "Cordeluța binecuvântată cu Cinstitul Brău al Maicii Domnului", recomandată bolnavilor de cancer și femeilor neroditoare sau celor năpăstuiți de furturi și pagube, care sunt îndemnați să se încingă cu ea spre a-și rezolva problemele.

Cam așa se prezintă oferta "miracolului" creștin din zilele noastre. Marea problemă este însă aceea că fericirea, mântuirea sau împlinirea rugăciunilor nu atâră întru nimic de niciuna dintre toate acele materiale sau practici pe care le propun comercianții în cauză. Aceste false lucrări, care după mintea slăbănogită a acestor firi smintitoare ar asigura printr-un simplu exercițiu magic împlinirea dorințelor, nu sunt cunoscute de către practica Bisericii. Viața religioasă presupune o altfel de rigoare și de lucrare.

Asistăm la un fenomen de pervertire a simbolurilor liturgice și a slujirii liturgice. Asistăm la introducerea în viața credincioșilor a unor ritualuri magice individuale izvorâte din obscurantism, ignoranță, falsă credință și falsă viețuire religioasă. O astfel de abordare este osândită de canonul 61 Trulan care spune: "[...] cei ce nu se vor păzi de pierzătoarele meșteșugiri păgânești (ca unii care sunt vrăjitori și fermecători), hotărâm să se înlătore cu totul de la biserică, după cum învață și sfințitele canoane. "Că ce împărtășire are lumina cu întunericul, precum zice Apostolul? Sau ce înțelegere are Biserica cu idolii? Sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios sau ce potrivire este între Hristos și Beliar? (II Cor. 6, 14-16)".

Despre oprirea de la astfel de practici vorbesc și canoanele 36 de la Laodiceea, 65 și 72 al Sfântului Vasile cel Mare precum și canonul 3 al Sfântului Grigorie de Nyssa. Acest din urmă canon spune: "Iar cei ce se duc la descântători sau la cei ce promet să lucreze [...] oarecare curățire, [...] se vor supune judecății celor care au călcat credința. Iar dacă vreo nesuferită nevoie covârșindu-le micimea de suflet i-au povățuit la aceasta, în scopul unei nădejdi amăgite, se va arăta către dânsii îngăduință potrivită iubirii de oameni..."

Îndemnăm pe bunii creștini ortodocși să se împotrivescă cu deplin discernământ acestui fenomen demonic de transformare a unor lucrări sfinte și sfințitoare în practici magice și să nu se lase amăgiți nici de industria de "talismane miraculoase" și nici de folosirea în scopuri oculte a unora dintre obiectele religioase, pentru că aceasta este blasfemie.

Pr. Lucian Grigore

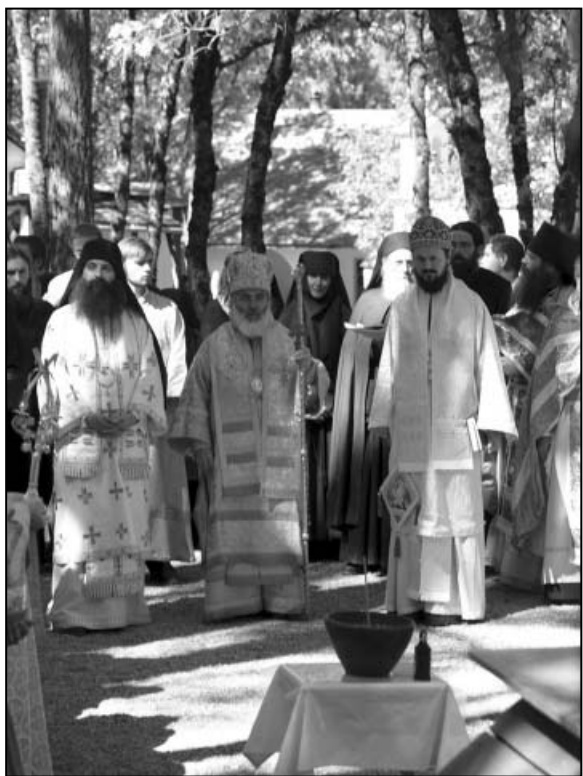
PELERINAJ LA MĂNĂSTIREA PĂRINTELUI SERAFIM ROSE

Anul acesta se împlinesc 25 de ani de la trecerea în veșnicie a părintelui Serafim Rose. Cu această ocazie mulți creștin vin în pelerinaj la mănăstirea unde s-a nevoit acest apologet al ortodoxiei.

La începutul lunii septembrie împreună cu un grup de români am venit și noi pe acele locuri.

Mănăstirea Sfântul Herman de Alaska a fost construită pe banii și cu străduința părintelui Serafim și se află la vre-o 26 de mile depărtare de orașul Redding. La vre-o 2 mile se mai află o un orașel în care locuiesc la 60 de oameni și se numește Platina.

Complexul monastic este constituit dintr-o biserică cu hramul Sfântul Herman de Alaska, o clădire pentru trapeză, vre-o 2 acareturi mai mici,

Panihida la mormântul părintelui Serafim

unde țin probabil lucruri gospodărești.

Undeva la 200-300 m de biserică, în pădure, sunt amplasate chiliile călugărilor. Chiliile sunt mici cam 3x4m nu mai mult. Iarna e frig, nu ca la noi dar este zăpadă. Fac focul cu lemne și au un fel de sobă mică de fier în chilie. În mănăstire se păstrează cu grijă și chilia părintelui Serafim. Părintele și-a făcut singur chilia. În acea perioadă autoritățile locale au permis să se folosească pe gratis lemnul de la casele căutătorilor de aur, care au fost cândva pe acele locuri ale Californiei. Așa ca Părintele a folosit din acel lemn pentru așa construi chilia. În prezent în mănăstire se nevoiesc 14 monahi. Din cate știu, toți monahii de acolo sunt americani de origine. Slujbele sunt făcute în limba engleză. În mănăstire energia electrică este folosită numai când au nevoie să lucreze cu aparate electrice la tăiatul scândurilor, sau alte lucruri care le fac în timpul zilei.

Am stat la mănăstire împreună cu niște prieteni români trei zile în perioada 1-3 septembrie. Împreună cu noi sau mai rugat în jur de 150 de oameni sâmbătă/duminică. Am nimerit la mănăstire tocmai în perioada când aici se afla în vizită PS Porphyus de Egar (Biserica Ortodoxă Sârbă) împreună cu PS episcop Maxim al Americii de Vest. Luni celor doi ierarhi li s-a adăugat și ÎPS mitropolit Josep (Biserica Ortodoxă Bulgară). La această Liturghie au slujit cei trei ierarhi însoțiți de 20 de preoți și ieromonahi, iar în biserică și în curte s-au rugat la vre-o 300 de credincioși.

După Liturghie PS Maxim a ținut o predică despre credința în învierea morților. S-a ținut și o slujbă de pomenire în memoria părintelui Serafim unde toți am cântat Veșnica lui pomenire. După slujbă am organizat și o mică agapă frățească.

Mie mi-a plăcut la mănăstire. E liniște și frumos aici în prejma părintelui Serafim.

Alexandru Leconiuc (SUA), originar din s. Gherman, Ungheni

PĂRINTELE SERAFIM ROSE

25 DE ANI DE LA TRECEREA ÎN VEȘNICIE

Familia sa, tipic americană, era compusă dintr-un tată evreu cu mari reticențe față de toate religiile și o mamă protestantă practicantă, foarte pioasă.

Ca elev, atât în cadrul studiilor primare și medii cât și mai târziu, a dovedit o seriozitate excepțională, impresionându-și deopotrivă colegii și profesorii. Era deosebit de talentat în matematică, dar și în filosofie și limbi străine, în biologie și alte domenii. Era un foarte bun sportiv, deși a evitat intrarea în viața sportivă de performanță, fiind atras prea mult de studiu pentru a merge pe altă cale.

În 1952 Serafim Rose s-a specializat în filosofie, la Pomona, dovedind aceleași capacități extraordinare ca și în trecut. Sub influența lui Alan Watts tânărul Serafim Rose se inițiază în zen-budism. Americanizarea și vulgarizarea acestei concepții de viață de către Alan Watts îi trezește disprețul, fiind în contradicție cu spiritul său științific plin de responsabilitate. Învățațul chinez Gi-ming Shien, taoist, cel mai mare sinolog din SUA din acea vreme, îl va îndruma pe căile cunoașterii limbii și dialectelor chinezești, ca și a spiritualității chinezești tradiționale adevărate.

Mai târziu va evidenția în conferințele sale legăturile aproape de necrezut între vechea spiritualitate chinezească și Ortodoxie.

Între timp, și sub influența lui Gi-ming Shien, Serafim Rose va ajunge să cunoască și să respecte, ba chiar să iubească, un nou gânditor, René Guénon. „René Guénon este cel care m-a învățat să caut și să iubesc Adevărul, mai presus de orice și să nu mă mulțumesc cu altceva” va declara mai târziu Serafim Rose. Într-adevăr, René Guénon a arătat în mod clar felul în care relativizarea adevărului duce la distrugerea vechilor tradiții spirituale și, prin aceasta, la distrugerea societății și a omului ca persoană.

Lipsa unei tradiții autentice, vii, care să dea sens existenței, filosofia lui Nietzsche, generația beat, practicile zen și yoga l-au condus treptat pe S. Rose, după cum avea s-o mărturisească el însuși, la marginea prăbușirii. A trecut prin diferite experimente și experiențe pe care le-a considerat cumplite. În această perioadă căuta cu disperare Adevărul, nu un adevăr oarecare, ci Adevărul absolut.

Părintele Damaschin, care l-a cunoscut pe Serafim Rose, notează:

“În tot acest timp, el căuta Adevărul cu mintea sa, dar Adevărul îl evita. A căzut într-o stare de deznădejde, descrisă în anii de apoi ca un iad viu. A simțit că nu se potrivește în lumea modernă, nici chiar în familia sa, care nu l-a înțeles. Era ca și când s-ar fi născut fără de loc, în afara timpului. Îi plăcea să hoinărească sub cerul înstelat, dar simțea că nu e nimic acolo care să-l cuprindă - nici un Dumnezeu, nimic. Neantul budist l-a lăsat gol... A început să bea vin cu voracitate, iar apoi cădea epuizat la podea, strigând către Dumnezeu să îl lase în pace (deși se pretindea ateu). Odată, pe când era beat, a înălțat pumnul către ceruri, din vârful unui munte, blestemându-l pe Dumnezeu și provocându-l să îl osândească iadului. În deznădejdea sa, i se părea că merită să fie osândit pe vecie de mânia lui Dumnezeu, numai să fi putut ști, în mod empiric, că Dumnezeu există - și să nu rămână într-o stare de nepăsare. Dacă Dumnezeu l-ar condamna la iad, atunci cel puțin ar simți, pentru o clipă plină de fericire atingerea lui Dumnezeu și ar ști cu siguranță că El putea fi ajuns.”

Despre această perioadă cumplită și plină de păcat din viața sa însuși Serafim Rose avea să spună: „Am fost în iad. Știu cum este iadul.”

Uimitor, dar chiar din adâncul păcatului a răsărit și izbăvirea. Unul dintre puținii companioni ai tânărului pustiit de căutare, știind interesul arzător al acestuia pentru vechile tradiții, i-a oferit prilejul să cunoască altă tradiție străveche (chiar învechită după mulți) Ortodoxia.

Serafim Rose mărturisea “Când am vizitat o biserică ortodoxă, a fost doar ca să văd o altă tradiție. Însă, când am intrat pentru prima dată într-o biserică ortodoxă (una rusească, în San Francisco), ceva mi s-a întâmplat, ceva ce nu mai trăisem într-un templu budist sau în alt templu oriental; ceva îmi rostea în inimă că sunt acasă, că întreaga mea căutare luase sfârșit.”

În mod firesc, același sentiment l-a simțit și tânărul Rafail Noica, fiul filosofului român Constantin Noica, atunci când a venit, după o viață de căutare a Adevărului în anglicanism și alte culte apusene:

“Ortodoxia este însăși firea omului”.

Treptat, apropiindu-se de Ortodoxie - din care la început nu înțelegea mai nimic, slujbele fiind în slavonă, limbă necunoscută pe atunci lui Serafim Rose - tânărul american a realizat o idee nouă:

“Adevărul nu era doar o idee abstractă, căutată și cunoscută de către minte, ci era ceva personal - chiar o Persoană - căutată și iubită de către inimă. Și astfel l-am întâlnit pe Hristos.”

S-au întâlnit, Serafim Rose și Iisus Hristos, pentru a nu se mai despărți niciodată. În mod neașteptat pentru toată lumea, tânărul genial și boem, tipic în comportare pentru generația beat, devine un adevărat model de credință ortodoxă. Se va boteza în această religie, murind pentru lume și pentru păcate, implicându-se cu toată râvna în viața Ortodoxiei americane. Are bucuria să cunoască pe Sfântul Ioan Maximovici și alți trăitori americani. Iar în 1970 este tuns în monahism.

Dat fiind trecutul lui, primirea sa în Ortodoxie

Pelerini la mănăstirea părintelui Serafim

s-a făcut treptat, cu prudență. De multe ori tineri - și nu doar tineri - americani au fost atrași de frumusețea Ortodoxiei, dar fără a-i putea suporta rigorile. Ortodoxia nu pune însă preț pe prozelitism, ci pe convertirea interioară, adevărată, pe metanoia. Iar Serafim Rose s-a dovedit un asemenea convertit.

Lucrarea pe care a dus-o la Sfânta Mănăstire Platina, din Munții Stâncoși, este exemplară. În condiții de o rară asprime, autoimpuse, Serafim Rose, părintele Herman Podmoșenski și alți câțiva ortodocși americani au creat din nimic o mănăstire tipică, asemănătoare celor din primele veacuri. Un generator asigură curent electric pentru tiparniță. Nu există telefon, fie el fix ori mobil, nu există radio ori televizor sau altceva de acest fel. Chiliile sunt de mici dimensiuni, sărăcăcios mobilate. Destinația lor este destul de strictă: Pravila (rugăciunea), studiul și, puținele ore de somn. În rest activitatea se desfășoară la muncă în cadrul mănăstirii sau la slujbă, în biserică. Carnea este interzisă total, peștele fiind singura dezlegare. Iluminatul este asigurat cu lămpi cu petrol, candelă, lumânări.

Oricât de dur ar părea acest regim el s-a dovedit a fi vindecător de suflete. Nu doar Serafim Rose, părinții Damaschin și Alexie Young și alții cunoscuți au găsit acolo via legătură cu Dumnezeu, ci și liderul grupului Nirvana, după sinuciderea prietenului său, un inginer de sistem devenit milionar și alții asemenea. Aceștia, lăsând toate ale lumii, s-au retras în liniștea muntelui, spre a lupta cu patimile și păcatul și a se uni cu Dumnezeu.

Călăuza și lumina acestei mănăstiri a fost, dintre cei vii, Serafim Rose. Lucrarea sa a răsunit nu doar în SUA, ci și în Europa, din Marea Brianie în România și Grecia, ba chiar și în Rusia și alte părți ale lumii. Geniul lui Serafim Rose, curățat de slăbiciunea păcatului, s-a manifestat mai puternic și mai luminos. Nenumăratele scrisori din această perioadă, conferințele, articolele și cărțile scrise (Cauzele revoluției din epoca modernă. Nihilismul, Descoperirea lui Dumnezeu în inima omului, Ortodoxia și religia viitorului, Sufletul după moarte ș.a.) dovedesc pe deplin acest lucru. El s-a arătat un teolog desăvârșit, unul din marii mărturisitori ai Ortodoxiei.

O boală scurtă și năprasnică l-a luat pe părintele Serafim din lumea aceasta pământească la 20 septembrie 1982. Avea numai patruzeci și opt de ani, aflându-se într-o toată tăria puterilor sale.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 28

“Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor”

ACTIVITATEA SFINȚITOARE. ADMINISTRAREA ȘI EXERCITAREA PUTERII SFINȚITOARE

Botezul

(începutul în nr. 09, 2007)

Pe parcurs Biserica Ortodoxă a avut de soluționat mai multe probleme. De exemplu, botezul morților (răspândit în Africa de Nord). Canonul 25 al Sinodului din Cartagina interzice acest lucru, sau copiilor morți. Această problemă a fost rezolvată practic prin tradiția bisericească. În Trebnicul Sf. Petru Movilă există rânduiala “Despre botezul celor asemenea cu animalele și a altor ciudățenii născute”, unde se spune următoarele: „Dacă vreun monstru sau o oarecare ciudățenie se va întâmpla să se nască din femeie, dar nu va avea chip de om, să nu se boteze. Dar dacă faptul se va pune la îndoială, să se boteze cu o condiție: Dacă acesta este om, se botează robul lui Dumnezeu cutare în numele Tatălui ș.a.m.d”¹.

O altă problemă cu care se pot confrunta preoții în sec. XXI sunt transsexualii, persoane care și-au schimbat sexul folosind diferite preparate hormonale și operații chirurgicale. În privința acestora în documentul intitulat “Bazele concepției sociale a Bisericii Ortodoxe Ruse”, adoptat de către soborul arhieresc al Bisericii Ruse, întrunit între 13-16 august 2000, la Moscova, se spune: „Dacă schimbarea sexului a avut loc până la primirea Botezului, acestuia i se poate administra Sf. Taină a Botezului, ca și oricărui alt păcătos, însă Biserica îl va boteza după sexul în care s-a născut”².

Deci, dacă un bărbat sau o femeie și-a schimbat sexul și dorește să se boteze, el (ea) va fi botezat așa cum s-a născut - bărbat sau femeie, deși la momentul botezului el se consideră, iar aparențele fizice sau chiar documentele confirmă că el este femeie sau că ea este bărbat.

Candidatului la Botez i se dă un nume. În ziua a opta după nașterea copilului este adus la Biserică unde preotul îl înseamnă cu semnul crucii asupra capului, buze și umeri și îi dă un nume cu care va fi botezat³.

Dar fiind că în prezent copilul este înregistrat la Oficiul Stării Civile înainte de a fi adus la Biserică, numele copilului îl aleg părinții, drept recunoscut și în „Nastolnăia cniga sveščennoslujitelea”(v. 4, p. 213). Aici se spune că dacă părinții vor să-și boteze copilul cu un nume care nu se află în sinaxare, aceasta nu este un motiv pentru ai schimba numele în botez. Preotul poate doar adapta numele dorit de părinți la unul existent în sinaxar.

În Basarabia, începând cu 1826, în conformitate cu Hotărâre Dicasteriei din Chișinău din 30 decembrie, era interzisă darea de nume care nu se găsesc în sinaxar⁴.

Dacă preotul a greșit dând unui băiețel nume de fată, el trebuie să citească încă o dată rugăciunea la darea numelui dându-i numele convenit cu genul copilului.

În privința schimbării numelui oamenilor deja botezați, nu sunt reguli obligatorii pentru toată Biserica.

Nu se dau nume copiilor în cinstea Maicii Domnului și a Mântuitorului.

Pentru copiii mici este necesară prezența nașilor. Nașii vor fi părinții spirituali care își asumă obligația de a-l educa pe copil în credința ortodoxă.

Părinții copilului nu pot fi nași la propriul copil.

SĂVÂRȘIREA BOTEZULUI

Botezul se săvârșește în Biserică: «Sub nici un motiv să nu se săvârșească Botez în paraclise ce se află prin case, ci acei care voiesc a se învrednici de preacurata luminare să vie la catoliceștile biserici și acolo să dobândească darul acesta. Iar de se va dovedi vreun nerespectând aceste hotărâre de noi; de va fi cleric să se caterisească, iar de va fi laic, să se afurisească» (Canonul 59 al Sinodului Trulan).

În caz de necesitate, «clericii ce liturghisesc sau botează, prin paraclise, care se află prin case, să facă aceasta cu învoirea episcopului locului. Dacă vreun cleric nu va păzi aceasta, să se caterisească» (Canonul 31 al Sinodului Trulan).

În privința ritului Botezului, Canonul 91 al Sf. Vasile cel Mare prevede mai întâi binecuvântarea apei, untdelemnului și a celui ce vine la Botez, apoi lepădarea de satană, ungerea cu untdelemn și în cel din urmă la săvârșirea botezului propriu-zis.

Botezul se săvârșește în biserică, în numele Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh (Canonul 49 Apostolic), cu apă în trei afundări (Canonul 50 Apostolic, 91 Sf. Vasile cel Mare) (nu prin stropire!!!), cu formula respectivă: „Se botează robul lui Dumnezeu cutare în numele Tatălui, și Fiului și Sfântului Duh, la fiecare afundare se pronunță numele unei persoane a Sf. Treimi (Canonul 49 Apostolic).

EFECTELE BOTEZULUI

Primind Botezul, omul devine membru al Bisericii, subiect cu drepturi și îndatoriri pe care le presupune necesare societatea creștină religioasă (Biserica).

Botezul valid nu se mai repetă. «Episcopul sau presbiterul de va boteza din nou pe cel ce are botez adevărat ...să se caterisească ca unul ce-și bate joc de Crucea și de moartea Domnului» (Canonul 47 Apostolic).

Dar nu toți botezații au aceleași drepturi, sunt unele excepții în privința celor care au fost botezați în stare clinică (bolnavi, în timpul pericolului de moarte). «Dacă un oarecare bolnav se va lumina, nu poate fi promovat la presbiterie, căci credința lui n-a fost din voință, ci din nevoie, afară doar pentru sânguința lui din urmă către credință și din lipsa de oameni (Canonul 12 Neocezarea (315)).

Controversele în sânul Bisericii în privința botezului clinicilor începuse încă în sec. III, devenind destul de acută mai ales în Biserica din Neocezarea. Acolo pe cei botezați în boală mulți nici nu-i socoteau creștini: în primul rând mulți erau botezați prin stropire, iar alții nu se botezau de tineri, dorind să ia de la viață toate plăcerile, ca botezându-se la bătrânețe, să li se ierte păcatele.

Sf. Ciprian s-a pronunțat întru recunoașterea validității botezului clinic și al celui săvârșit prin stropire. Astfel, în răspunsul său către Magnus zice că, după părerea sa (mea sententia), clinicii trebuie socotiți ca creștini adevărați⁵.

În prezent, este necesar să facem totuși o distincție între botezul clinic al celor maturi și botezul clinic la copii: pentru cei maturi botezul clinic rămâne o piedică pentru Hirotonie, deoarece ei intenționat au tăgănat primirea Botezului și au primit această Taină fiind siliți doar de pericolul morții, dar pentru copii nu, deoarece ei au fost botezați la timp, doar că în grabă, deoarece se aflau în pericol de moarte.

CE TREBUIE SĂ ȘTIE NAȘII DIN BOTEZ?

De la bun început trebuie să precizăm că nașii devin garanți și părinți spirituali ai celui botezat. Rolul lor la această sfântă taină este nu numai de a ține lumânările în mâini și de a mărturisi credința în locul finilor, ci mai

ales răspunderea ce și-o asumă. Ei vor fi cei dintâi, care chiar mai mult decât părinții trupești, vor trebui să dea seama în fața Domnului de îndrumarea pe căile virtuții pe care au dato celor ce au fost înfățișați de către dânșii în fața Sfântului Altar.

Spre marele regret, deseori, foarte mulți dintre nași, fie că nu știu, fie că nu vor, nu înțeleg și nu acordă atenția cuvenită calității de părinți spirituali pe care o au față de finii lor. Unii dintre nași se limitează doar la actele „externe” de natură „materială”, neglijând total tocmai ceea ce este mai important, latura spirituală.

Or, rolul și rostul nașilor este în primul rând acela de a-i crește și îndemna pe finii lor în credința ortodoxă, în respectul față de muncă, în dragostea față de semenii, în păstrarea întregului tezaur de trăire și simțire creștinească moștenit din moși-strămoși.

Este firesc să vorbim, prin urmare, de calitățile nașilor de la Botez⁶.

Ei trebuie să fie creștini ortodocși, botezați în numele Sfintei Treimi; să frecventeze biserica, să țină posturile, să se spovedească și să se împărtășească cu Sfintele Taine; să aibă un nume bun între enoriași; să cunoască învățătura Bisericii Ortodoxe, astfel încât să fie în stare s-o mărturisească în fața Sfântului Altar (Crezul) și-apoi s-o transmită și s-o impună prin exemplul vieții lor celor botezați. Dar, pentru ca să înveți pe alții, ca să modelezi și să îndrumi viața cuiva pe cărările cunoașterii lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să strălucești tu, dacă se poate spune, ca diamantul. Și când zicem că trebuie să-i înveți, aceasta nu se reduce numai la cuvinte, dar mai ales la fapte. Acolo unde nașii se ceartă, nu se înțeleg, nu au încredere unul în celălalt, nu merg la biserică, nu postesc, nu se roagă, nu citesc cărți folositoare, cum vor putea învăța calea cea dreaptă și bună pe fini? Răspunsul vine de la sine. Sfânta Scriptură ne spune că „orb pe orb de va conduce, amândoi vor cădea în groapă”.

Se mai cere nașilor să fie maturi și cu autoritate față de fini, impunând acestora respect și prin vârstă, și mai ales prin comportarea față de ei. Biserica recomandă ca nașii de botez să fie cel puțin cu 10—15 ani mai vârstnici decât finii, cu prestanță și autoritate în fața lor pentru a se putea impune față de ei.

După botez se merge acasă, pentru masă și „petrecere”. Nu putem să nu fim de acord cu aceste momente de veselie și bucurie din viața de fiecare zi. După cum se spune în cartea Facerii, Dumnezeu la început a făcut toate bune și nimic de câte sunt sub soare nu se întâmplă fără voia Tatălui ceresc. Chiar și vinul înmulțit la nunta din Cana Galileii de însuși Mântuitorul Hristos, și dansul, și muzica de la templul lui Solomon au fost îngăduite de Cel de Sus. Nu-i rea băutura, ci bețivul care nu știe când și unde să se oprească. Totuși, nașii nu trebuie să uite că abia au ieșit din biserică, că acolo s-a săvârșit o taină sfântă și că toate trebuie făcute cu măsură, ei fiind cei care urmează să supravegheze și să canalizeze în așa fel lucrurile, încât să nu uite de Dumnezeu care veghează deasupra lor, îndemnând pe cei prezenți să păstreze în toate bună rânduială și bună cuviință.

Toate cele de mai sus conduc la o singură concluzie: rolul nașilor în creșterea spirituală a finilor este de o importanță cu totul aparte. Numai dovedind ei o înțelegere superioară față de acest rol vor fi cinstiți de fini, prețuiți de părinții acestora, apreciați de semenii, fericiți de Biserică, împăcați cu ei înșiși, iar la cel din urmă ceas vor primi dreapta răsplată de la Părintele ceresc.

(Note)

¹ Cf. Diacon Prof. Dr. Andrei Kuraev. *O părere ortodoxă despre clonare*, în *Ekklesia*, An. 2, nr 2(14), 2001, p.52.

² *Osnovî socialnoi conteptii Russcoi Pravoslavnoi Tercvi. Deianie iubileinogo osveščennogo sobora Russcoi Pravoslavnoi Tercvi o sobornom proslavlennii novomučenikov i ispovednikov rossijskikh XX veka, Moskva, 13-16 avgusta 2000 goda*, Razdel XII. *Problemî bioetichi*, p.72.

³ *Novaia Scrijali*. vol. 2, 331.

⁴ *Opredelenie Chișinevschoi Duhovnoi Dicasterii ot 1826 goda, decabrea 30 dnea*. Arhiva Națională a Moldovei, Fond. 205, Registrul 1, Dosarul 5157, fila 1

⁵ Ep. 7. Migne, c.1.t.4, col. 414. Nicodim Milaș. II, 34.

⁶ Protos. Ștefan Gușa *Telegraful Român*, nr. 5-6, 1992, p.2-3

Delegația Bisericii Ortodoxe Ruse a părăsit ședința Comisiei mixte internaționale pentru dialogul teologic dintre Biserica Ortodoxă și cea Romano-Catolică

Delegația din partea Patriarhiei Moscovei a părăsit marți, 9 octombrie 2007, sala de ședințe a Comisiei mixte internaționale pentru dialogul teologic dintre Biserica Ortodoxă și cea Romano-catolică care se desfășoară în această perioadă la Ravenna - Italia, informează *orthodoxie.com*. Despre această situație, PS Hilarion (Alfeev), episcop al Vienei și Austriei și reprezentantul Bisericii Ortodoxe Ruse în Europa, care face parte din această Comisie mixtă, a declarat faptul că „la sosirea lor la Ravenna, delegații ortodocși au descoperit că printre membrii Comisiei se numără și reprezentanți ai Bisericii Apostolice Estoniene (EAE), constituită în anul 1996, de către Patriarhia de Constantinopol pe teritoriul canonic aparținând Patriarhiei Moscovei”.

Patriarhul Alexei al II-lea s-a întâlnit cu președintele Conferinței Episcopilor Franței

Patriarhul Alexei al II-lea al Moscovei și al întregii Rusii a fost primit pe data de 3 octombrie, la Conferința Episcopilor Franței, de

către cardinalul Jean-Pierre Riccard, președintele Conferinței, care a insistat asupra voinței comune de a strânge legăturile. Această vizită, a indicat cardinalul Jean-Pierre Riccard pentru presă, „stă mărturie dorinței noastre de a intra în legături și mai fraterne cu Biserica Ortodoxă Rusă”. El a insistat asupra „misiunii comune a creștinilor” de a participa la construcția Europei și de a reflecta asupra „responsabilității noastre sociale”. La rândul său, patriarhul Alexei al II-lea a subliniat valorile comune ale creștinătății, reluând teme de discuție abordate în fața Consiliului Europei asupra opoziției Bisericii sale față de „relativismul moravurilor”.

După aceea, patriarhul Bisericii Ortodoxe Ruse s-a întâlnit cu președintele francez Nicolas Sarkozy, care a afirmat că invitația făcută patriarhului Alexei al II-lea de către episcopii francezi demonstrează „voința creștinilor de a se apropia și de a-și uni eforturile în jurul rădăcinilor creștine ale Europei”.

Conferință internațională dedicată Sf. Maxim Mărturisitorul

În perioada 9 - 15 octombrie 2007, în capitala Georgiei - Tbilisi - a avut loc conferința cu tema „Sfântul Maxim Mărturisitorul”, desfășurată sub patronajul Patriarhiei Georgiei, împreună cu Centrul teologic internațional „Sf. Maxim Mărturisitorul”, reprezentat de IPS Stéphane, episcop de Tsageri și Lentekhi și președintele acestui Centru teologic, informează *orthodoxie.com*. Programul cuprinde, pe lângă conferințe, și vizitarea unor locații legate de viața Sf. Maxim, și anume: locul în care și-a petrecut ultimii ani din viața pământească, cât și mormântul sfântului. Invitații la această conferință sunt: mitropolitul Manglisi Anania (Georgia); IPS Stéphane, episcop de Tsageri și Lentekhi (Georgia); profesorul Valeri Aleri Silogava (Georgia); profesorul Tamila Mgaloblishvili (Georgia); Tamar Otkhmezuri (Georgia); Ketevan Bezarashvili (Georgia); pr. Elia Khalifeh (Patriarhia Antiohiei; Universitatea din Oxford); IPS Athanase Jevtitch (Serbia); pr. Marc-Antoine Costa de Beauregard (Franța); profesorul Brigitta Schrade (Germania); profesorul Jean-Claude Larchet (Franța); maica Nectaria McLees (SUA).

103 ierarhi ortodocși au participat la ceremonia de intronizare a PF Părinte Daniel în demnitatea de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

La ceremonia de intronizare a PF Părinte Daniel în demnitatea de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române au participat 103 ierarhi ortodocși. Este cel mai mare număr de ierarhi ortodocși care au participat la înscăunarea unui Întăistător al Bisericii Ortodoxe Române. Solemnitatea evenimentului a fost dată și de participarea numeroasă a delegațiilor din străinătate, precum și a oficialităților statului. Mai multe amănunte în acest sens am aflat de la părintele consilier Constantin Stoica, purtător de cuvânt al Patriarhiei Române: „Atât din aprecierile multora dintre participanții la evenimentul istoric și unic, care se petrece în viața unei Biserici odată la câteva decenii, dar și din relatările numeroșilor jurnaliști din

țară și din străinătate (au fost peste 300 de jurnaliști acreditați), evenimentul de la Patriarhia Română, și anume ceremonia de intronizare a PF Părinte Patriarh Daniel a avut multiple semnificații sacramentale, și liturgice, dar și canonice în egală măsură. Prezența la acest eveniment în Catedrala patriarhală a 103 ierarhi ortodocși din țară și străinătate, a delegațiilor din celelalte Biserici creștine, Bisericele Orientale, Biserica Romano-catolică, Bisericele Protestante, reprezentanții Consiliului Mondial al Bisericilor și Conferinței Bisericilor Europene, delegații cultelor creștine și necreștine din România, precum și prezența celor mai înalte oficialități ale Statului român, a Majestății Sale Regele Mihai I, a foștilor președinți ai Statului român și a altor personalități ale vieții publice românești, toate acestea au contribuit la solemnitatea ceremoniei de intronizare de duminică, de la Patriarhia Română. PF Părinte Daniel a fost intronizat ca Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Munteniei și Dobrogei, Locțiitor al Tronului Cezareei Capadociei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române. Ceremonia de intronizare a celui de-al VI-lea Întăistător al Bisericii Ortodoxe Române a avut loc în Catedrala patriarhală din București.

Noul Statut al Bisericii Ortodoxe Române va fi discutat în ședința de lucru a Sf. Sinod din 22 - 24 octombrie 2007

Noul Statut al Bisericii Ortodoxe Române va fi discutat în ședința de lucru a Sfântului Sinod, care va avea loc în perioada 22 - 24 octombrie 2007. Dacă noua formă a Statutului va fi aprobată de către membrii Sfântului Sinod, documentul va fi prezentat apoi Guvernului României. Precizările au fost făcute de către Prea Fericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și Locțiitor de Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, cu prilejul sosirii la Iași pentru prima oară după intronizarea ca Întăistător al Bisericii Ortodoxe Române: „Zilele acestea, împreună cu alți arhierei, împreună cu profesori de teologie specialiști în drept canonic și științe juridice, am lucrat la definitivarea Statutului Bisericii Ortodoxe Române, care sperăm ca să fie aprobat în ședința Sf. Sinod din zilele de 22 - 24 octombrie, ca apoi să fie prezentat Guvernului pentru informare și pentru recunoaștere, și îndată ce este aprobat în forma definitivă vom lucra potrivit noului Statut care încearcă să clarifice și să simplifice modul de lucru pentru o mai dinamică abordare a problemelor pastorale atât în țară, cât și în străinătate”.

Papa Benedict al XVI-lea, amenințat cu moartea

Amenințări la adresa Papei Benedict al XVI-lea au fost scrise pe pereții unor clădiri din orașul Napoli, Italia, cu câteva săptămâni înainte ca Pontiful să meargă acolo în vizită, informează agenția CWNews.

Textele scrise cu spray și care cer “Moarte Papei” și “Moarte lui Ratzinger” sunt atribuite de poliție unor grupuri de stânga. Sfântul Părinte va face o vizită de o zi la Napoli la 21 octombrie, pentru deschiderea unei întâlniri interreligioase, informează *catholica.ro*.

Apelul la graffiti pentru a transmite mesaje de amenințare nu este o noutate. În aprilie, au apărut pe pereți texte de amenințare cu moartea la adresa arhiepiscopului Angelo Bagnasco de Genova, fapt care a determinat poliția să asigure pază prelatului italian care deține și funcția de președinte al Conferinței Episcopale Italiene. Amenințările au fost atribuite de autorități militanților homosexuali, deranjați de opoziția ierarhilor italieni față de legalizarea căsătoriei între persoane de același sex.

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2007

MATERIALELE PUBLICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDAȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia “Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1000
Comanda: 1728